

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: **A. H.**, zastoupeného JUDr. Petrem Živélou, advokátem se sídlem Puškinova 5, Vyškov, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem kpt. Jaroše 7, Brno, proti „rozhodnutím“ žalovaného ze dne 24. 7. 2007, čj. P45/2006-13505/2007-720, a ze dne 8. 8. 2007, čj. 14570/2007/320, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 31. 3. 2008, čj. 62 Ca 22/2008 - 25,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 31. 3. 2008, čj. 62 Ca 22/2008 - 25, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Žalobce adresoval žalovanému podnět k zahájení šetření o zneužití dominantního postavení se společností SAZKA, a. s. Žalovaný přípisem ze dne 24. 7. 2007, čj. P45/2006-13505/2007-720, sdělil žalobci, že neshledal důvody k zahájení šetření ve věci. Žalobce reagoval žádostí o přešetření tohoto sdělení. Žalovaný přípisem ze dne 8. 8. 2007, čj. 14570/2007/320, sdělil žalobci, že jeho stížnosti byly opakovaně přezkoumány, žalobcem poskytnuté údaje nenasvědčují tomu, že došlo k porušení pravidel hospodářské soutěže a žalovaný považuje věc za uzavřenou.

II.

Žalobce napadl obě sdělení žalovaného žalobou, kterou Krajský soud v Brně usnesením ze dne 31. 3. 2008, čj. 62 Ca 22/2008 - 25, odmítl [§ 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.]. Krajský soud uzavřel, že žalobce napadl rozhodnutí, která jsou z přezkumu vyloučena [§ 68 písm. e) s. ř. s. za použití § 70 písm. a) s. ř. s.].

III.1

Žalobce (stěžovatel) brojil proti usnesení krajského soudu kasační stížností. Ač její důvody nepodřadil § 103 odst. 1 s. ř. s., uvedl, že byl rozhodnutím krajského soudu a žalovaného zkrácen na svých právech vyplývajících z článku 2 odst. 3, 4 Ústavy a článku 1, článku 2 odst. 2, 3 a článku 3 odst. 3 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“). Dále dodal, že krajský soud porušil také článek 90 Ústavy a článek 36 odst. 1, 2 Listiny. Krajský soud podle stěžovatele opomněl určit, „*kdo má pravomoc (příslušnost) přezkoumat toto nerozhodnutí*

(soud tvrdí, že to není rozhodnutí) ÚOHS“, založil žalobci povinnost „donutit Úřad na ochranu hospodářské soutěže zákonným způsobem k vydání takového rozhodnutí, které by bylo přezkoumatelné soudem“ ač si musí být vědom, že „jediný zákonný nástroj v demokratické společnosti jak prosadit zákonost, je on sám“, a opomněl skutečnost, že pro žalobce jsou písemnosti žalovaného napadené žalobou rozhodnutími, „kterými zakládá žalobci povinnost strpět jednání Sašky, protože toto jednání, podle orgánů moci výkonné a soudní, je zákonné“. Stěžovatel tvrdí, že je nezákonné, aby soud nečinně přihlížel vadnému postupu orgánů, jímž občané utrpěli újmu na právech vyplývajících z článků 6 a 13 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.

III.2

Žalovaný navrhl zamítnutí kasační stížnosti.

III.3

Nejvyšší správní soud shledal před přezkumem napadeného usnesení krajského soudu v rozsahu důvodů, které stěžovatel uplatnil v kasační stížnosti, vadu, k níž musel podle § 109 odst. 3 s. ř. s. přihlídnout z úřední povinnosti.

Vrchní soud v Olomouci sdělil předsedovi Nejvyššího správního soudu přípisem ze dne 31. 7. 2008 mj., že podle jeho poznatku bylo ve věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 62 Ca 22/2008 vydáno rozhodnutí bez účasti člena senátu Mgr. Davida Rause, Ph.D., který měl ve věci dle rozvrhu práce rozhodnout. Tento přípis byl založen do spisu v nyní projednávané věci.

Z přípisu tedy vyplývají skutečnosti, které zakládají důvodné pochybnosti o tom, zda byl senát, který věc u krajského soudu rozhodoval, správně obsazen. Nesprávné obsazení soudu přitom vede ke zmatečnosti rozhodnutí [§ 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s.], k níž Nejvyšší správní soud přihlíží z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 s. ř. s.).

Ze záhlaví napadeného usnesení krajského soudu vyplývá, že krajský soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Tesáka, Ph.D., a soudců JUDr. Davida Rause, Ph.D., a JUDr. Jaroslavy Skoumalové.

Nejvyšší správní soud vzhledem k pochybnostem, které ve věci vznikly, přikročil k otevření protokolu o hlasování před krajským soudem [§ 32 odst. 4 Jednacího řádu Nejvyššího správního soudu (www.nssoud.cz) za použití § 21 s. ř. s., srov. rovněž § 21 odst. 7 Jednacího řádu pro okresní a krajské soudy (vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 37/1992 Sb.)].

Protokol o hlasování odráží neveřejné hlasování, při němž mohou být přítomni pouze členové senátu a zapisovatel (§ 49 odst. 13 s. ř. s. za použití § 21 Jednacího řádu pro okresní a krajské soudy, a § 54 odst. 1 s. ř. s. za použití § 55 odst. 5 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud se proto zabýval tím, nakolik se mohou informace, obsažené v protokolu o hlasování krajského soudu, promítnout v rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Dospěl přitom k závěru, že tajnost hlasování a jemu předcházející porady se vztahuje na údaje o tom, jak ten který člen senátu hlasoval, případně jaký názor na věc projevil během porady. Neveřejnost porady a následného hlasování se naopak nevztahuje na informace o tom, zda se ten který člen senátu účastnil porady a hlasování v senátu.

Nejvyšší správní soud v tomto závěru vychází z účelu odůvodňujícího neveřejnost porady a rozhodování soudu. Tímto účelem je především ochrana nezávislosti soudu a vyloučení možnosti postihnout soudce za to, jak hlasoval v konkrétní věci. Naopak tajnost údaje o tom, které osoby se porady a hlasování vůbec účastnily, je vyloučena již jen proto, že záhlaví

rozhodnutí musí vždy obsahovat jména soudců, kteří ve věci rozhodli (§ 54 odst. 2 s. ř. s. za použití § 55 odst. 5 s. ř. s.). Ostatně, opačný závěr by do značné míry popřel např. i institut zmatečnosti. Tajnost údaje o obsazení soudu, který se nutně musí projevit i v protokolu o hlasování, by totiž prakticky vyloučila možnost zohlednit nesprávné obsazení soudu a tedy i zmatečnost jeho rozhodnutí.

Nejvyšší správní soud vycházel z protokolu o hlasování krajského soudu v rozsahu, v němž tento protokol není chráněn nevěřejností porady a hlasování. Tento protokol je podepsán pouze dvěma členy senátu (s uvedením jak hlasovali) a zapisovatelkou K. P., a je k němu připojen text podepsaný předsedou senátu, že JUDr. David Raus, Ph.D., odmítl protokol o hlasování podepsat. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že tato skutečnost nepředstavuje informaci spadající do tajnosti porady a hlasování. Takovou informací by byl údaj o tom, zda ten který člen senátu hlasoval pro rozhodnutí nebo proti němu, případně důvody, pro které hlasoval pro rozhodnutí nebo proti němu. Nevěřejnost porady a hlasování naopak nemůže pokrývat informaci o tom, že některý člen senátu vůbec nehlasoval, ať již proto, že vůbec nebyl přítomen, nebo proto, že hlasovat odmítl, zejména vyplývá-li ze záhlaví rozhodnutí, že se rozhodování účastnil.

Z protokolu o hlasování krajského soudu tedy vyplývá, že ve věci rozhodl senát v neúplném složení, neboť jeden z jeho členů se hlasování neúčastnil, resp. nehlasoval. Obsah protokolu o hlasování je v tomto směru v rozporu i se záhlavím rozhodnutí krajského soudu. Neúplnost senátu, který ve věci rozhodl, lze podřadit nesprávnému obsazení soudu ve smyslu § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s. Tato skutečnost pak vede ke zmatečnosti napadeného usnesení krajského soudu.

Nejvyšší správní soud, aniž by se dále zabýval jednotlivými stížními námitkami, usnesení krajského soudu zrušil pro zmatečnost a vrátil věc krajskému soudu k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). V něm krajský soud rozhodne v řádném složení. V novém rozhodnutí krajský soud rozhodne rovněž o náhradě nákladů řízení o této kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. září 2008

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu